

Három ismerős férfival beszélgettünk arról, hogyan élték meg azt a, néha megfoghatatlanul keménynek, máskor a játszótéri homokhoz hasonlóan szétfolyós valamit, amit apaságnak nevezünk.

Az apává válást elvileg nem lehet szavakban megfogalmazni, de végül mindannyiuknak hosszan és őszintén sikerült, ezért külön-külön is közöljük az interjúkat.

Robi 40, a 8 éves Vanda édesapja

Apád, te vagy a legerősebb!
Uő 40, a 3 éves Vigyor, az 5 éves Kicsike és a 8 éves Kukuc édesapja

Az apaságban az a jó, hogy egy örökös és intenzív kaland, amiből nem lehet csak úgy kiszállni, mint egy megunt raftingozás közben a vízből. Sohasem unatkozol, és a csajok is jobban buknak rád, mint a kutyás palikra.

És ezt vallja azok után, hogy szülés után kettesben várták újszülött fiával, hogy lehetnek-e teljes család, vagy árván maradnak. Három fiúnak ő a falkavezér, akik ez ki is fejezik: Apád, te vagy a legerősebb!

[» Ufó élményeit itt olvashatod az apaságról](#)

Bálint 34, a 8 éves Lehel és a 4 éves Emese édesapja

Mintha sejtette volna, hogy az előző beszélgetést a példaképeknél hagytuk abba, Bálint elmesélte, az a kihívás az életében, hogy friss vállalkozóként, frissen végzett egyetemistaként a családot és a karriert egyeztesse, és megtalálja a módot, hogy kislánya később megbízzon benne.

Szerinte nem lesz valaki kevésbé férfi attól, hogy mos vagy mosogat, leveszi az anyává lényegült felesége válláról a terhet, és kevésbé tekintélyes, ha bocsánatot kér a gyermekétől.

[» Bálint élményeit itt olvashatod az apaságról](#)